

работа на турците и без да му мисли много измъква бравата си от един товар, завтича се след турците и ги посича до един. Връща се назад, подкарва наново добитъка, за да стигне в Сливен, разтоварва пред фурната и още преди да съмне, без да съобщи на домашните си каква е работата забива за балкана.

19. НЕОБИКНОВЕНИЯТ ЗЛАТИ КОКАРЧООЛУ

За Злати се разправя, че имал необикновен ръст. Не можел да се побира прав в обикновена врата, прескачал тропишком високите плочи на турските гробища в Ескинамазгях на пътя за Ново село, някои от които били адъмбой високи, прехвърля се през купа сено с върлина и т.н. Въобще, Злати е минавал пред очите на тукашното население за втори Крали Марко.

20. ПОДВИГЪТ И ГИБЕЛТА НА ЗЛАТЪО КОКАРЧООЛУ

По дадена заповед на Сливенския аенин Злати трябвало да се улови жив но турците, въпреки че събрали от Сливен и селата голяма потеря за тази цел, никой от тях не се решавал да гръмне, а камо ли да се доближи до тоя необикновен хайдутин. Разправяло се, че куршум не го хващало, че имал под мишниците нещо подобно на криле. Ето защо като знаели, че кръстника по християнски обичай се зачита повече и от баща даже, повикват кръстника на Златя и под страх, че ще го убият и че ще затворят целия Златев род, принуждават го да придружи потерята и да склони Злати доброволно да се предаде. Злати е бил заобиколен от потерята при Средногорските хълмове, на север от с. Джиново, край самия път между Сливен и Нова Загора.

Преданието разказва, че тук Злати бил сам и като вижда голямата потеря, сяда по турски край малката речица там и се приготвя за отбрана. Барутът му е бил изсипан в широките потури, отдето е пълнел две чакмалиени пушки, като гърмял едновременно и с двете - с едната назад през рамото, защото бил отвсякъде заобиколен. До момента на пристъпването на кръстника към него, за да го помолни да се предаде, никой от турците не е посмял да гръмне върху Злати.

Срещу повтаряните няколко пъти замолвания на кръстника му да се предаде, Златю го предупреждава да бяга да не сгреша да не го убие. В момента, когато Злати си пълнел пушката или се готвел да гръмне срещу кръстника си, чантата му с барута се подпалва и облак дим и пламък обхваща самия Злати.

Турците се нахвърлят върху жертвата си, но Злати, вече с изгоряло лице и изгубени очи, в настървението си е убил на самото място тридесет и пет души.

Злати не се предал жив, а бил посечен в самата борба. Главата му била